

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede voor zijn minderjarige kinderen,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 24 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/35355 en 08/35357 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling), mede voor zijn minderjarige kinderen, om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

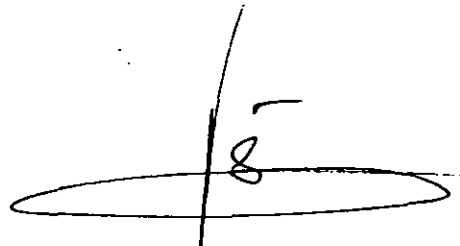
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2008

91-553.

Verzonden: 28 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 08/35357 BEPTDN AM (vovo) & Awb 08/35355 BEPTDN AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

van Congolese nationaliteit,
IND dossiernummer 0304.01.0329,
verzoeker,
gemachtigde: mr. J. Hofstede, advocaat te Almelo;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. S. Raterink, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 25 september 2008 heeft verzoeker, mede namens zijn minderjarige kinderen,

op [] in [] geboren op

een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend.

Bij besluit van 1 oktober 2008 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 1 oktober 2008 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 17 oktober 2008 behandeld. Verzoeker is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Zaaknummer: Awb 08/35357 BEPTDN/AM (vovo) & Awb 08/35355 BEPTDN AM (beroep)

blad 2

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

De voorzieningenrechter stelt vast dat het in de onderhavige procedure de beoordeling betreft van verzoekers herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 2 april 2003. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de ongegrondverklaring van het beroep tegen het besluit van verweerder van 17 september 2005 door deze rechtbank bij uitspraak van 15 augustus 2006, als bevestigd in hoger beroep door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) van 25 oktober 2006.

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De voorzieningenrechter dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak Bahaddar tegen Nederland, IV 1998/45 en ABRS 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopleën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Zaaknummer: Awb 08/35357 BEPTDN/AM (vovo) & Awb 08/35355 BEPTDN AM (beroep)

blad 3

Ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag heeft verzoeker de volgende documenten overgelegd.

1. begeleidend schrijven van mr. P.R. Klaver, d.d. 23 september 2008;
2. brief van Mission Mondiale Message de Vie, Internationale Organisatie voor Evangelisatie met vertaling, d.d. 3 mei 2008;
3. brief met bijlagen van mr. P.R. Klaver gericht aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, d.d. 25 juni 2008;
4. brief van mr. P.R. Klaver, d.d. 27 maart 2008;
5. brief van het European Court of Human Rights gericht aan de gemachtigde van de heer Muimba, d.d. 9 maart 2007;
6. brief van het Huisartsenteam Naussaulaan, d.d. 28 april 2008;
7. begeleidende brief van mr. P.R. Klaver, d.d. 23 juni 2008;
8. begeleidende brief van mr. P.R. Klaver, d.d. 3 april 2008 met een rapport van Docu Congo, d.d. 26 juni 2006 en een rapport van ISHR-SIDH, d.d. 10 juni 2006 waarvan de vertaling bij de zienswijze is overgelegd;
9. diverse uitspraken.

Naast bovengenoemde stukken heeft verzoeker aangegeven dat hij lid is van een kerk en dat hij en zijn kinderen zijn geïntegreerd in de Nederlandse samenleving. Hij wil een toekomst opbouwen in dit land. Ook doet hij een beroep op de algemene (slechte) situatie in zijn land van herkomst.

De voorzieningenrechter overweegt het volgende.

Ten aanzien van de documenten genoemd onder de punten 1, 4 en 7 overweegt de voorzieningenrechter dat dit brieven van de – voormalige – gemachtigde van verzoeker zijn waarin enerzijds een opsomming wordt gegeven van de in het kader van de onderhavige procedure ingebrachte stukken. Anderzijds wordt aan verweerder verzocht om een individueel ambtsbericht met betrekking tot de situatie van verzoeker en wordt een beroep gedaan op artikel 15, aanhef en onder c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Definitierichtlijn). Met verweerder is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze brieven op zich, gelet op de inhoud en de afzender, niet aan te merken als rechtens relevante nova.

Wat betreft het document genoemd onder punt 2 stelt de voorzieningenrechter vast dat de inhoud van dit document afwijkt van eerdere verklaringen van verzoeker zelf. Immers, uit het document blijkt dat verzoeker bij de 'Mission Mondiale Message de Vie', Internationale Organisatie voor Evangelisatie, als actief lid en diaken van de kerk 'Armee de Victoire' bekend is en dat hij eveneens gewoon lid van de christelijke beweging 'Sauvons le Congo' is. In de eerdere procedure is verzoeker uitdrukkelijk gevraagd naar eventuele religieuze activiteiten. In het eerste gehoor d.d. 2 april 2003 heeft verzoeker ter zake verklaard dat hij praktiserend protestant is. Tijdens zijn nader gehoor d.d. 3 april 2003 heeft verzoeker desgevraagd aangegeven dat hij protestant is, dat hij geen problemen heeft ondervonden vanwege zijn geloof en dat hij niet voor een religieuze organisatie actief is geweest. De voorzieningenrechter is met verweerder van oordeel dat verzoeker één en ander eerder naar voren had kunnen brengen. Verzoeker heeft ook de voorzieningenrechter er niet van kunnen overtuigen dat er verschoonbare redenen waren om dat niet te doen. Het document genoemd onder punt 2 kan derhalve niet worden gezien als rechtens relevante nova.

Zaaknummer: Awb 08/35357 BEPTDN/AM (vovo) & Awb 08/35355 BEPTDN AM (beroep)

blad 4

De stukken genoemd onder de punten 3 en 5 betreffen brieven – met bijlagen – met betrekking tot een procedure voor het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Niet valt in te zien hoe deze brieven of het enkele feit dat er een lopende procedure bij het EHRM is als nova kunnen worden aangemerkt. Immers, een ieder is vrij om een procedure bij het EHRM te voeren.

Het document genoemd onder punt 6 betreft een brief van verzoekers huisarts met daarin de medische situatie van verzoeker. Blijkens deze brief komt verzoeker regelmatig bij zijn huisarts in verband met – voornamelijk – psychosomatische klachten. Tevens heeft verzoeker moeite met het verwerken van de moord op zijn vader in Congo. Voorts blijkt daaruit dat verzoeker niet onder medische behandeling is geweest voor de geweldservaringen die hij heeft opgedaan in zijn land van herkomst en is er sprake van een aanpassingsstoornis omdat hij in zijn land van herkomst een hoge positie heeft bekleed en dat hij nu leeft als asielzoeker. In 2003 is verzoeker behandeld in het AMC voor een longafwijking. Na een operatieve ingreep is gebleken dat het een goedaardige afwijking betrof. De diagnostiek hieromtrent is volledig afgerond. Verzoeker doet met deze documenten een beroep op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). De voorzieningenrechter is van oordeel dat dit beroep niet kan slagen. Immers, blijkens jurisprudentie van het EHRM en de ABRS kan slechts sprake zijn van schending van artikel 3 EVRM in verband met de medische situatie indien 'de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychische aandoeningen daaronder begrepen), er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt'. Hiervan is niet gebleken. Reeds hierom kan het stuk genoemd onder punt 6 niet worden aangemerkt als novum.

Ten aanzien van de documenten genoemd onder 8 is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat ook deze documenten niet kunnen worden aangemerkt als rechtens relevante nova. Hiertoe wordt overwogen dat deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, in haar uitspraak d.d. 10 augustus 2006 reeds heeft geoordeeld dat verzoeker deze documenten eerder had kunnen en behoren te overleggen daar deze documenten op verzoek van verzoeker zijn opgemaakt. Onder deze omstandigheden kunnen deze documenten in de overhavige procedure niet als rechtens relevante nova worden aangemerkt.

Onder punt 9 heeft verzoeker een aantal uitspraken overgelegd. Hij heeft echter niet aangegeven op welke wijze deze uitspraken van toepassing zijn op zijn procedure. Reeds hierom kunnen deze uitspraken niet worden gezien als rechtens relevante nova.

Ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter het volgende.

Uit de uitspraak van de ABRS d.d. 3 april 2008, LJN: BC8681, volgt dat een vreemdeling, ten aanzien van wie na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen en die afkomstig is uit een land waar zich, naar door hem gesteld, een binnenlands gewapend conflict voordoet, eerst onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn valt en deze bepaling derhalve voor hem relevant is, indien hij heeft aangetoond dat ten tijde van de totstandkoming van het besluit sprake was van een binnenlands gewapend conflict in het deel van het land, waaruit hij afkomstig is, dan wel dat op dat moment in dat deel sprake was van gevolgen voor hem van een elders in dat land bestaand gewapend conflict. Verzoeker heeft op geen enkele wijze (met stukken) aangetoond

Zaaknummer: Awb 08/35357 BEPTDN/AM (vovo) & Awb 08/35355 BEPTDN AM (beroep)

blad 5

dat van zo'n situatie sprake is. Nu niet is gebleken dat hij onder de reikwijdte van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definierichtlijn valt, is deze bepaling voor hem geen relevante wijziging van het recht.

Het beroep van verzoeker op het IVRK kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet slagen. Onder verwijzing naar inmiddels vaste jurisprudentie van de ABRS stelt de voorzieningenrechter vast dat het IVRK geen aanspraken in het leven roept voor kinderen wier ouder of ouders voor toelating niet in aanmerking komen.

Voorts merkt de voorzieningenrechter op dat het beroep van verzoeker op de schrijnendheid van zijn situatie – voor zover hij met dit beroep meer of anders beoogd dan een inwilliging binnen de kaders van artikel 29 Vw 2000 – buiten de strekking van de onderhavige aanvraag gezien de strikte scheiding tussen reguliere- en asielaanvragen.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb. Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts is gesteld noch gebleken dat verweerder de aanvraag niet binnen 48 uur heeft afgedaan. Verweerder heeft de aanvraag, gelet op het voorgaande, zonder schending van de zorgvuldigheid in de AC-procedure afgewezen.

Het hiervoor overwogene brengt met zich dat het verzoek om een voorlopige voorziening dient te worden afgewezen. Gelet op hetgeen partijen, laatstelijk ter zitting, hebben aangevoerd en gezien de overgelegde stukken, is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de hoofdzaak. Het beroep wordt op voet van artikel 8:86 Awb ongegrond verklaard.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de voorlopige voorziening en het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 08/35357 BEPTDN/AM (vovo) & Awb 08/35355 BEPTDN AM (beroep)

blad 6

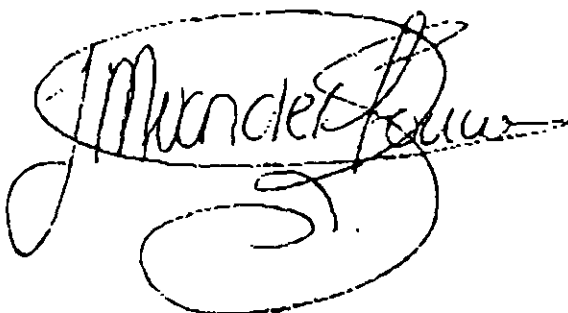
3. Bestissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.C.R. Schut en in tegenwoordigheid van
J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op

24 OKT 2008

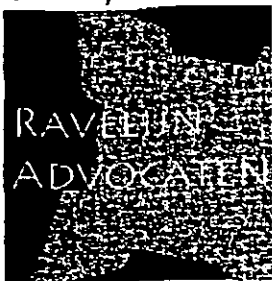
Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

24 OKT 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

Mr P.R. Klaver*
 Mr E.R. Moes
 Mr W.J. Jurgers**
 Mw. Mr B.J.L.M. van Overloop
 Mr J.J. Bronsveld
 Mw. Mr C.C.W.G.M. Janssens
 Mr M.S. Yap

* gecertificeerd NMI-mediator

** lid van de Vereniging Arbeidsrecht
 Advocaten Nederland (VAAN)

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Postbus 20019
 2500 EA 's-Gravenhage

per telefax en per gewone post 070-365 1380

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 30 OKT 2008	
BEHOEFT: 200807967	PAR:
BEHANDELD: 00:	PAR:

Uw ref :
 Onze ref. : 20082234/PK/CH/161155
 Betreft

Bergen op Zoom, 30 oktober 2008

**Grievens hoger beroep inzake
 procedurenummer AWB 08/35355 beroep**

Geachte mevrouw, mijnheer,

Appellant in deze is de heer , geboren op IND-nr.
 0304.01.0329/010.504.8483, van Congolese nationaliteit, woonachtig te Etten-Leur.

Appellant kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom aan de Van der Rijtstraat no. 57, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr P.R. Klaver.

Bij deze verklaart mr P.R. Klaver bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellant het onderhavige appelschrift in te stellen.

Het appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, Vreemdelingenkamer d.d. 24 oktober 2008, Awbnrs. 08/35355 beroep en 08/35357 vv, waarbij de rechtbank het beroep van appellant ongegrond heeft verklaard.

Deze uitspraak wordt hierbij als productie 1 overgelegd. Appellant kan zich niet verenigen met deze uitspraak van de rechtbank zoals hiervoor omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

Overgelegd worden de stukken in eerste aanleg:

Bezoekadres: Van der Rijtstraat 57 - 4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres: Postbus 386 - 4600 AJ Bergen op Zoom - T +31(0)164 252 621 - F +31(0)164 255 010 - E info@ravelijnadvocaten.nl - www.ravelijnadvocaten.nl

Op onze dienstverlening zijn onze algemene voorwaarden van toepassing, welke onder meer een beperking van de aansprakelijkheid bevatten.

Deze voorwaarden staan op de achterzijde van deze brief en zijn ook te vinden op onze website.

- brief aan de rechtbank Almelo d.d. 9 oktober 2008, in kopie tevens verzonden aan de IND in Ter Apel en de GCP in Zwolle
- schrijven aan de rechtbank Almelo d.d. 2 oktober 2008 alsmede de reactie daarop
- beschikking van de IND van 1 oktober 2008
- zienswijze ingediend bij de IND van 30 september 2008 met een groot aantal bijlagen.

Appellant wenst het navolgende aan te voeren.

Appellant heeft aangevoerd dat wat betreft zijn twee zonen hij contact heeft gehad met de school. De school was verbaasd dat de kinderen nog niet op school waren teruggekeerd. In dit kader wordt verwezen naar o.a. de leerplichtwet maar ook naar de bepalingen uit het IVRK verdrag.

Hiermee verwijs ik naar de pleitnota terzake het belang van de kinderen vanuit Defence for Children International Nederland BV, het Verdrag van IVRK inzake het Verdrag Rechten van het Kind.

In casu wordt concreet ten aanzien van de belangen van het kind een beroep gedaan op artikel 2 non-discriminatie en artikel 3 IVRK het belang van het kind, artikel 6, artikel 9, artikel 10, artikel 11, artikel 12 het horen, artikel 16, artikel 24, artikel 25, artikel 27, artikel 28, artikel 29, artikel 31 IVRK, artikel 33, artikel 38, artikel 39 e.d. IVRK.

Verder mag appellant nogmaals verwijzen naar de rapportage van ISHR, afdeling Congo. Verder mag verwezen worden naar de recente publicatie, in boekvorm, van mr. P. Bogaers, hetwelk donderdag, 25 september jl. is uitgebracht. O.a. mag verwezen worden naar pagina 233 van dit boek, waarin de rechtbank overweegt over ISHR, dat hun informatie afkomstig van deze organisatie dan ook beschouwd dient te worden als afkomstig uit een objectieve en verifieerbare bron. Gebleken is dat de informatie van Docu Congo en ISHR betrouwbaar is.

Appellant geeft aan dat de persoon die in Congo het onderzoek heeft gedaan voor ISHR momenteel in Nederland verblijft en als getuige in het onderzoek kan fungeren.

Verder dient nader onderzocht te worden, e.e.a. zowel concreet alsmede algemeen, via buitenlandse zaken. Appellant kan zich met het voornemen van de IND niet verenigen. U treft aan de brief aan de IND met daarbij de vertaling waarom door de IND is gevraagd en de rapportage Docu Congo. Appellant heeft de IND bij herhaling gevraagd om verificatie en controle. Gevraagd is nadat contact is geweest via de ambassade aan het ministerie van buitenlandse zaken om een individueel ambtsbericht uit te brengen, zie brief 23 september met als bijlage informatie van het Europees Hof, rechten voor de mens, te Straatsburg, brief aan de IND d.d. 27 maart 2008. Hierop is door de IND tot heden ten onrechte niet gereageerd. Gevraagd is nadrukkelijk en gemotiveerd om een individueel ambtsbericht uit te brengen. Tot heden is daartoe ten onrechte niet overgegaan. Verder wordt een beroep gedaan op de definitierichtlijn, art. 15c. In dit kader is ook verwezen naar de conclusie van de advocaat Generaal bij het Hof van Justitie, Europese gemeenschap, zulks in het kader van préjudiciële vragen gesteld door de Raad van State.

Appellant is afkomstig uit Congo, veilige adequate terugkeermogelijkheden doen zich niet voor. Appellant doet een beroep op het traumatabeleid, zie o.a. informatie medisch.

Het beroep op traumatabeleid wordt niet alleen gedaan in de zin van 29c vreemdelingenwet maar ook in de zin van klemmende redenen van humanitaire aard. U treft aan een brief d.d. 23 juni met bijlage d.d. 27 maart, 3 april met bijlage, conclusie advocaat-generaal wordt overgelegd alsmede informatie van de kerk waartoe appelland behoort. Appelland heeft verzocht deze informatie te willen betrekken in de beoordeling van de zaak.

Appelland meent dat er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Ten onrechte is niet eerder ingegaan op een eerder gedaan verzoek om verificatieonderzoek. Gevraagd is al eerder om een onderzoek door buitenlandse zaken zodat een concreet ambtsbericht kan worden uitgebracht waarmee aangeboden is de informatie van Docu Congo te verifiëren. Daarop is de IND ten onrechte tot heden nog niet ingegaan.

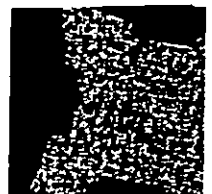
Er is sprake van nieuwe en veranderde feiten en omstandigheden. Hierop wordt door de IND niet, althans onvoldoende gemotiveerd ingegaan. De ingebrachte informatie en toelichting wordt door de IND ten onrechte niet als rechtens relevante nova aangemerkt. Appelland meent dat er sprake is van een aannemelijk, geloofwaardig en consistent relaas waarvan positieve overtuigingskracht kan uitgaan. Zeker in het licht van de objectieve en verifieerbare informatie van Docu Congo en van ISHR, afdeling Congo. Hierop wordt door de IND op geen enkele wijze ingegaan c.q. ten onrechte wordt hierop door de IND geen enkel onderzoek ingesteld.

De IND is bekend met de Nederlandse vertaling. Op verzoek van de IND is deze nog nagezonden. Afgesproken is dat de vertaling ook uiterlijk de 29^e zou worden overgelegd. De Franse vertaling is ook overgelegd, zie het faxbericht aan de IND d.d. 29 september jl., 7 pagina's inclusief rapportage en vertaling. Ten onrechte stelt de IND dat er geen vertaling is overgelegd. Daarvan is wel sprake. De twee rapporten dienen nader onderzocht te worden. Daartoe is de IND tot heden niet overgegaan. De rapporten dwingen wel degelijk tot het nemen van een andere beslissing. De stukken zijn objectief geverifieerd en onderbouwd. Nader onderzoek is al eerder gevraagd, daartoe is de IND ten onrechte tot heden nog niet overgegaan.

Appelland meent dat deze stukken waardevol zijn. Ten onrechte worden ze door de IND niet op voldoende waarde ingeschat. Deze stukken tonen aan de geloofwaardigheid van het relaas. Ten onrechte en ook ongemotiveerd ziet u geen enkele aanleiding om een individueel ambtsbericht uit te brengen.

Appelland is actief voor een religieuze beweging. Appelland meent dat de activiteiten op dit terrein en de consequenties daarvan met name in het land van herkomst wel degelijk als novum kunnen worden aangemerkt. Ten onrechte wordt door de IND hierop verder niet inhoudelijk ingegaan.

Appelland ontkent tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd. Appelland heeft geloofwaardige verklaringen afgelegd en bewijsstukken in dat kader overgelegd. Ten onrechte wordt daarop door de IND niet ingegaan. Verder loopt een procedure bij het Europees Hof voor de rechten van de mens. Ten onrechte wordt door de IND hierop verder niet ingegaan.

In het kader van traumatabeleid is informatie van het huisartsenteam overgelegd. Ten onrechte is in dit kader geen onderzoek BMA ingesteld. Nederland is het meest aangewezen land voor medische behandeling. Niet behandeling leidt tot een medische acute noodsituatie. In dat kader is een beroep gedaan op art. 3 EVRM. Er is sprake van een rechtens relevant novum. Ook in dit kader.

Appellant heeft een beroep gedaan op art. 15 c, definitierichtlijn. Appellant meent dat de IND ten onrechte hierop niet ingaat. Verder wordt ten onrechte geen gemotiveerde aandacht besteed aan de conclusie van de advocaat Generaal d.d. 9 september 2008. Deze conclusie is van belang in het kader van de préjudiciële vragen, gesteld door de Raad van State in dit kader. Ten onrechte wordt dit door de IND niet meegewogen. Subsidiar wordt een beroep gedaan op art. 3 EVRM, antifolterverdrag. Appellant meent dat de zaak ten onrechte AC-matig is afgedaan. Appellant meent dat de beantwoording van de vragen in de afdeling in dit kader dienen te worden afgewacht. Er is wel degelijk sprake van een rechtens relevante wijziging van rechten, althans hierop kan thans subsidiair gezien, worden geanticipeerd. Er is ook in dit kader sprake van rechtens relevante nova.

Appellant meent dat de IND tot een heroverweging kunt komen in deze zaak, in dit kader kan de IND ook de conclusie advocaat-generaal betrekken.

Verder wordt gevraagd aan de staatssecretaris van justitie om gebruik te maken van de eigen bevoegdheid. Hierop wordt door de IND ten onrechte niet ingegaan. Het gezin verblijft al 5 ½ jaar alhier te lande. De kinderen gaan alhier naar school. Er is al een beroep gedaan op de bepaling IVRK. Met name 3 IVRK in het belang van de kinderen Veilige adequate terugkeermogelijkheden doen zich niet voor. Gevraagd wordt aan de staatssecretaris van justitie om alsnog gebruik te maken van haar eigen bevoegdheid, discretionair en inherent afwijkend. Thans is sprake van onevenredige belangenbenadeling. Terugkeer leidt tot een kennelijk onredelijke hardheid c.q. zal een schrijnende humanitaire en medische noodsituatie opleveren en de situatie van algemene en concrete onveiligheid.

Gevraagd wordt aan de staatssecretaris van justitie om gebruik te maken van de eigen bevoegdheid, discretionair en inherent afwijkend. Appellant meent dat sprak is van veranderde feiten en omstandigheden, relevante nova. Appellant stelt dat veilige, adequate terugkeermogelijkheden, zowel individueel als algemeen niet mogelijk zijn naar Congo. Appellant meent dat ten onrechte daarna geen onderzoek is gedaan. Appellant meent dat alle aanwijzing aanwezig is om dit onderzoek in te stellen, zowel concreet alsmede algemeen. Appellant heeft ook al eerder zich gewend tot de IND, zie brief 23 juni jl., 3 april jl. alsmede 27 maart jl., allen brieven verzonden aan de IND.

De IND is in bezit gesteld van een rapportage Docu Congo d.d. 26 juni 2006 met daarbij horende onderliggende rapportage, voorzien van vertaling vanuit het Frans naar het Nederlands, ISHR SIDH, afdeling Congo. Nadrukkelijk is aan de IND gevraagd om een rapportage verificatie in te laten stellen via het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Specifiek is, zowel ambassade als ministerie van Buitenlandse Zaken benaderd in Gevraagd is om de rapportage van Docu Congo met daarbij horende stukken te laten verifiëren en in dit kader ook een individueel ambtsbericht te laten uitbrengen. Ten onrechte is de IND daartoe tot op heden niet overgegaan.

Verder loopt een procedure bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg. Appellant meent dat sprake is van een aannemelijk, geloofwaardig en consistent relaas waarvan positieve overtuigingskracht uitgaat. In dit kader is nader ingebracht de rapportage van Docu Congo en de rapportage van ISHR-SIDH respectievelijk d.d. 26 juni 2007 en 10 juni 2007. De Franse rapportage is voorzien van een Nederlandse vertaling. Ten onrechte wordt door de IND hieraan weinig aandacht c.q. waarde gehecht. Er is sprake van een objectief, verifieerbare bron. Er kan onderzoek plaatsvinden. Er is contact geweest met de ambassade van Buitenlandse Zaken. Gevraagd is om een verificatieonderzoek via het Ministerie van Buitenlandse Zaken in opdracht van de IND. Ten onrechte heeft de IND deze opdracht tot op heden nog niet gegeven.

De overgelegde stukken bieden geloofwaardigheid en aannemelijkheid en positieve overtuigingskracht. Appellant meent dat de IND ten onrechte de stukken niet wil laten onderzoeken. In casu kan één verificatieonderzoek via het Ministerie van Buitenlandse Zaken plaatsvinden. Ten onrechte worden de rapportages door de IND ter zijde gelegd als niet waardevol. Appellant is wel degelijk in geslaagd om zijn relaas aannemelijk c.q. geloofwaardig te maken. Er is sprake van relevante nova.

Verder heeft appellant aangegeven dat hij vanwege zijn christelijke overtuiging ook problemen zal ondervinden in het land van herkomst. Op dit onderdeel is appellant ook nader bereid informatie te verschaffen, desgevraagd. Er is wel degelijk sprake van relevante nova.

Voorts is een beroep gedaan op de definitierichtlijn 15 sub c, primair. In dit kader is verwezen naar de conclusie advocaat-generaal, Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap d.d. 8 september 2008. Ten onrechte wordt door de IND daar verder geen overwegende aandacht aan besteed. Subsidiair wordt een beroep gedaan op artikel 3 EVRM, artikel 3 anti-folterverdrag. De conclusie van de advocaat-generaal van het Europees Hof te Luxemburg is zeer relevant en zou tot een ander oordeel bij de IND, in het kader van artikel 15c, definitierichtlijn, dienen te leiden. Ten onrechte wordt door de IND hieraan onvoldoende gewicht meegegeven in de onderhavige zaak. Ten onrechte is de zaak als AC-matig afgedaan. Appellant meent dat de zaak alsnog OC dient te worden beslist en dat nader onderzoek kan plaatsvinden.

Namens appellant worden de navolgende grieven aangevoerd:

Grief 1

Appellant meent dat de rechtbank, voorzieningenrechter, ten onrechte heeft aangegeven dat de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel is dat de overgelegde bescheiden gelet op de inhoud niet aan te merken zijn als rechtens relevante nova.

Toelichting

Appellant heeft bepaalde rapporten overgelegd. Onder andere het rapport van Docu Congo en het rapport van ISHR-SIDH, respectievelijk 26 juni 2006 en 10 juni 2006, met vertaling. Verder is

overgelegd correspondentie met de IND waarin gevraagd is om een ambtsbericht uit te brengen, zowel individueel als algemeen. Dit betreft rechtens relevante nova. De IND/ministerie van Buitenlandse Zaken hebben ten onrechte hiernaar geen onderzoek ter verificatie ingesteld. Ten onrechte is geen onderzoek ingesteld door de IND naar aanleiding van deze rapportages. In betreft het wel degelijk rechtens relevante nova waarop door de rechtbank ten onrechte geen beoordeling wordt gegeven.

Grief 2

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte aangeeft met verweerder van oordeel te zijn dat verzoeker zijn religieuze situatie en activiteiten eerder naar voren had kunnen brengen en dat er geen verschoonbare redenen waren om dat niet te doen.

Toelichting

Appellant heeft gemotiveerd naar voren gebracht dat hij behoort tot een bepaalde kerkelijke organisatie. Ook dat hij gelet op de situatie in het land van herkomst problemen verwacht, dat hij vanwege zijn religieuze overtuiging vervolgd zal worden. Appellant heeft aangegeven dat dit betreft nieuwe informatie die niet eerder naar voren gebracht kon worden. Ten onrechte is daarmee inhoudelijk geen rekening gehouden. Het betreft wel degelijk rechtens relevante nova.

Grief 3

Ten onrechte stelt de voorzieningenrechter dat het niet relevant is dat er thans loopt een hoger beroepsprocedure bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens en dat –naar de mening van appellant ten onrechte- deze lopende procedure en hetgeen daarin is aangevoerd niet als nova kan worden aangemerkt.

Toelichting

Appellant stelt dat er een relevante procedure loopt bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens. Bescheiden in dit kader zijn overgelegd. Appellant meent dat wel degelijk hetgeen in deze procedure naar voren is gebracht als relevante nova kan worden aangemerkt.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank aangegeven dat ten aanzien van de medische situatie en overgelegde bescheiden in het kader van traumata, psycho-sommatische klachten, dat deze niet kunnen worden aangemerkt als nova en ook niet zouden leiden tot een schending van artikel 3 EVRM.

Toelichting

Appellant heeft informatie overgelegd ten aanzien van traumata, psycho-somatische klachten. Appellant heeft aangegeven nog steeds moeite te hebben met het verwerken van de moord op zijn vader in Congo. Appellant stelt dat voor hem de psychische aandoeningen moeilijk draagbaar zijn. Terugkeer naar het land van herkomst zou medisch onverantwoord zijn gelet op deze traumata. Ten onrechte is hiermede geen rekening gehouden. Ten onrechte is daarnaar ook geen onderzoek gedaan. In casu meent betrokkene dat deze traumata en hetgeen in dat kader is aangevoerd wel degelijk als novum dient te worden aangemerkt.

Grief 5

Appellant meent dat de voorzieningenrechter ten onrechte de documenten als genoemd onder 8 niet heeft kunnen aanmerken als relevante nova.

Toelichting

Appellant meent dat de documenten genoemd onder 8 zouden dienen uit te nodigen tot nader onderzoek via het ministerie van Buitenlandse Zaken en dat in dat kader een individueel ambtsbericht had kunnen worden uitgebracht. Het betreft relevante nova, een relevant rapport met vertaling daarbij. Ten onrechte is daarnaar geen nader onderzoek gedaan. Appellant was en is bereid aan een dergelijk onderzoek de medewerking te verlenen.

Grief 6

Appellant meent dat ten onrechte door de voorzieningenrechter is aangegeven dat niet gebleken zou zijn dat hij onder de reikwijdte van artikel 15 aanhef en onder c van de Definitierichtlijn valt, en dat deze bepaling voor appellant volgens de voorzieningenrechter geen relevante wijziging van recht oplevert.

Toelichting

Appellant mag verwijzen naar deze Definitierichtlijn artikel 15 aanhef en onder c alsmede naar de conclusie van de advocaat-generaal bij het Hof van Justitie d.d. 8 september 2008. Appellant stelt dat sprake is van een gewapend binnenlands conflict. Een situatie van instabiliteit en onveiligheid. Voor appellant zijn er geen veilige vestigingsalternatieven. Ten onrechte is met hetgeen gesteld onder artikel 15 aanhef en onder c Definitierichtlijn in casu geen rekening gehouden en appellant meent in bescheidenheid dat wel in casu sprake is van een voor appellant relevante wijziging van het recht.

Grief 7

Appellant meent dat de voorzieningenrechter ten onrechte van mening is dat het beroep gedaan op het IVRK-verdrag niet kan slagen en dat het IVRK-verdrag geen aanspraken geeft voor kinderen wier ouder of ouders voor toelating niet in aanmerking komen.

Toelichting

Appellant stelt dat sprake is van een gezinssituatie. De kinderen wonen al langdurig in Nederland, zijn in Nederland geïntegreerd. Appellant meent dat ten aanzien van de kinderen in directe en indirecte relatie wel degelijk een beroep gedaan kan worden op dit IVRK-verdrag en dat de voorzieningenrechter ten onrechte daar geen relevante rechtsgrond in ziet.

Grief 8

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte stelt dat het beroep van appellant op schrijnendheid en belangenafweging door de Staatssecretaris van Justitie in de onderhavige aanvraag gezien de strikte scheiding tussen regulier en asielaanvragen geen rol kan spelen.

Toelichting

Appellant meent dat een beroep op de Staatssecretaris van Justitie meegewogen kan worden, ook in de onderhavige zaak. Appellant meent dat een restafweging van belangen dient plaats te vinden daarbij rekeninghoudende met het langdurig verblijf, de onveiligheidsituatie, medische en humanitaire noodsituatie en de gezinssituatie.

Grief 9

Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte stelt dat er niet sprake is van nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 AWB.

Toelichting

Appellant meent dat er wel sprake is van relevante nova. Appellant meent dat de zaak ten onrechte op AC-matige wijze is afgedaan.

Redenen waarom appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat:

- I de bestreden uitspraak wordt vernietigd en te bepalen dat ook de bestreden beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst wordt vernietigd zodanig dat appellant alsnog de gevraagde verblijfsstatus wordt verleend;
- II verweerder wordt veroordeeld in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

P.R. Klaver, gemachtigde

